

Donderdag 29 mei 1986

Nieuw clubhuis voor Woerdense Albert Schweitzergroep geopend:

„Eindelijk tijd voor echte leuke dingen”

WOERDEN — Voor het eerst in het twintigjarige bestaan van de Albert Schweitzergroep hebben de Woerdense padvinders een nieuw en blijvend onderkomen. Zaterdagmiddag werd het clubhuis aan het Snellerpad geopend; eind september verlaten de scouts de Middellandhoeve aan de Houttuinlaan om zich voorgoed te vestigen in "De Boerderij". "Een mijlpaal in ons bestaan", vindt Jaap Landman, voorzitter van het leidersteam en sinds de oprichting bij de Albert Schweitzergroep betrokken. "Na alle herstelwerkzaamheden aan onze tijdelijke onderkomens, krijgen we eindelijk tijd voor de echte leuke dingen."

Voordat in 1966 de Albert Schweitzergroep werd opgericht was daarvoor al een club padvinders in Woerden werkzaam. Deze opereerde onder de naam Karel Doormangroep, maar werd in 1959 opgeheven omdat één van de belangrijkste "steunpilaren", mevrouw M. van Eijken, verhuisde. "Vijf jaar later kwam ik in Linschoten wonen en kreeg ik een briefje of ik niet iets op padvindersgebied in Woerden wilde beginnen", vertelt Jaap Landman. "Ik was namelijk altijd leider in Nijkerk geweest. Ik gooide eens een balletje op bij kennissen en die riepen meteen dat ik contact op moest nemen met mevrouw Van Eijken, die inmiddels weer terug was in Woerden. Dat heb ik gedaan en samen met haar, mevrouw Van Doorn en nog enkele anderen hebben we de Albert Schweitzergroep opgericht."

Lichtend voorbeeld

De naam van de scoutinggroep in Woerden is volgens Landman een duidelijke zaak. "Het is een goede gewoonte van scouts om de club een naam te geven die in verband staat met een lichtend voorbeeld. Albert Schweitzer is zo iemand voor ons. Hij had liefde voor de natuur, had iets over te dragen aan andere mensen en hielp zijn medemens ook. Dat zijn belangrijke aspecten die je in scouting terugvindt. Daarnaast was hij van veel markten thuis en die veelzijdigheid streven wij ook na."

De Albert Schweitzergroep vond zijn eerste huisvesting in de kantine van VEP aan de Utrechtsestraatweg. "Dat stond toen leeg en het was bijna logisch dat wij daar gingen zitten", aldus Landman. "En voor ons was het in het begin groot genoeg; we begonnen namelijk maar met zeven leden, dus we konden makkelijk in dat "kippehok"."

Na ruim een jaar verhuisde de scoutinggroep naar de zolder van de boerderij op de hoek van de Houttuinlaan en het Sluipwijkpad. "We zaten daar samen met enkele jeugdsociëten. Inmiddels waren we gegroeid tot ongeveer veertig leden, maar het was te doen, omdat je niet met veertig mensen tegelijk bij elkaar bent." De scoutinggroep kreeg de hele boerderij na zes jaar tot haar beschikking. "We hebben daar in totaal acht jaar gezeten", vertelt Landman. "Het vervelende was alleen dat ons gezegd werd dat we er hooguit zes maanden zouden zitten. Bij iedere verbetering die we wilden aanbrengen dachten we, ja, het is maar voor korte tijd."

En vooral als we grotere klussen wilden aanpakken, kregen we van gemeentezijde te horen: we verbieden het niet, maar weet wat je doet. Die onzekerheid was af en toe gewoon een ramp. We hadden namelijk heel weinig geld, maar de wijk moest gerepareerd worden en de waterleiding lekte. En misschien deed je al deze klussen wel voor niets. Achteraf gezien is het allemaal

goed gegaan, we hebben er tenslotte acht jaar "gewoond", maar op het moment zelf weet je niet wat je moet."

Aarzelend

In 1975 verhuisde de scoutinggroep met haar hele hebben en houden naar het volgende tijdelijke onderkomen: de Middellandhoeve even verderop aan de Houttuinlaan, waar zij nog steeds zit. "Dat is altijd een heel plezierige huisvesting geweest. Vrij en ruim van opzet waardoor we mogelijkheden hebben voor dubbele activiteiten. Hier hebben we ook met wat minder aarzelend vernieuwingen aangebracht. De keuken moest bijvoorbeeld opgeknapt worden. Dat heeft 1200 gulden gekost, maar we hebben er wel veel lol van gehad. Hoewel, het is goed uitgepakt, want voor het zelfde geld had je drie maanden daarna het pand mogen verlaten."

Jaap Landman is voorzitter van het leidersteam van de Albert Schweitzergroep en valt in als een leider niet kan komen. "En dat invallen blijkt hard nodig", vertelt hij. "De gemiddelde leeftijd van het team is twintig. De jongens zitten dus nog op school of gaan hun militaire dienstplicht vervullen. We hebben vrij jonge leiders en dat is eigenlijk wel jammer omdat het niet goed is voor de continuïteit." Hij beschrijft scouting als een plezierige vrijetijdsbesteding met aandacht voor de individuele ontplooiing en waarbij het buiten-zijn een grote rol speelt. De Albert Schweitzergroep telt 150 leden en zijn onderverdeeld in negen groepen. Ze zijn altijd te herkennen aan hun "uniform".

Antipathie

"Tegen dat uniform is bij de leden van een jaar of vijftien wel wat antipathie", vertelt Landman. "Maar

Jaap Landman en mevrouw A. van Doorn voor het nieuwe clubhuis van de Albert Schweitzergroep aan het Snellerpad

zijn ze eenmaal achtig, dan is het geen punt meer. Die uniformen zijn bij de oprichting van de landelijke padvinders (1910) ingelijfd, zodat er geen verschil zichtbaar was tussen arm en rijk. Nu zijn er alleen nog maar praktische redenen waarom het nog altijd wordt gedragen. Ten eerste: padvinders zijn geen lieverdes en door het uniform zullen ze in een vreemde plaats geen streken uithalen omdat ze weten dat ze gelijk herkend worden. Ten tweede zijn ze bij grote activiteiten makkelijk terug te vinden. Maar het is geen heel uniform meer, hoor. De petten zijn vrijgelaten, alleen de das en het overhemd zijn gebleven. Maar of je nu op een voetbalvereniging, een korfbalclub of bij de padvinders zit, van tijd tot tijd word je toch te kakken gezet door je vrienden. Dat heeft niets met dat overhemd te maken."

Opening

Zaterdagmiddag werd het nieuwe clubhuis "De Boerderij" aan het Snellerpad geopend door een van de oprichtsters, mevrouw A. van Doorn. Na een openingswoord van mevrouw A. Gerritsen, voorzitter van het stichtingsbestuur, werden ballonnen ontploot en verrichte mevrouw Van Doorn de openingshandeling, waarbij het hek voor het clubhuis met een enorme gang openzwaaid. Daarna werd het feest voor de padvinders ingezet. "We zijn ontzettend blij met "De Boerderij", vertelt Jaap Landman. "Vooral over de buitenkant zijn we zeer tevreden. Eerst zag het er namelijk een beetje loodsachtig uit, maar door de kleuren is het een heel mooi geheel geworden."

Bekend is nog niet wanneer het clubhuis in gebruik kan worden genomen. "We zitten een beetje met de structuur van het terrein rondom. Scouting is een vereniging die zich voornamelijk buiten manifesteert, maar de aanleg van een tegelveld laat waarschijnlijk nog een tijdje op zich wachten. Er zit klei en turf op die plek en als je nu gaat beginnen met het betegelen, dan is alles volgend jaar alweer gezakt. We hebben nu een begroting ingediend bij de gemeente en die zouden de boel gaan bekijken."

Doe-het-zelf

De Middellandhoeve telt bijna 600 vierkante meter; het nieuwe clubhuis (slechts) 360. Toch denkt Landman dat het ruimteverlies opgevangen kan worden door het clubhuis wat efficiënter in te delen. In "De Boerderij" is een minimumprogramma aangebracht. Dit houdt toiletten, verwarming en een keuken in, maar de scouts zullen nog het nodige moeten doen om het geheel af te maken. Voor een deel van de inventaris en de vloerbedekking heeft de Albert Schweitzergroep het Nationaal Jeugdfonds Jantje Beton aangeschreven. "Over enkele weken beginnen we met de doe-het-zelf-activiteiten. Betimmeren waar nodig, het aanbrengen van magazijnstellingen en het aanleggen van waterleidingen. En dan niet te vergeten: onze grote hooiberg gaat straks in de takels en wordt naar het nieuwe gebouw gebracht. Dan kunnen we weer gezellige bijeenkomsten in de hooiberg houden en kunnen we in de winter onze boten weer kwijt."

MARIJKE KNOL

Voorzitter van het leidersteam van scouting, Jaap Landman

In september wordt Woerdense Jeugd Rode Kruis opgericht

„Kinderen zijn echt een grote aanwinst voor het Rode Kruis”

WOERDEN — De leerlingen van groep acht van negen verschillende Woerdense basisscholen zijn op het moment hard aan het leren en oefenen voor hun EHBO-examen. Binnenkort moeten zij laten zien wat zij het afgelopen jaar hebben opgestoken van de lessen die enkele Rode Kruis-medewerkers op hun school gegeven hebben. Maar geslaagd of gezakt, hebben ze lol in het werk van het Rode Kruis, dan zijn ze van harte welkom bij het Woerdense Jeugd Rode Kruis.

ten met een examen. Als de kinderen slagen, krijgen ze een getuigschrift A."

Ineke van der Voet is coördinatrice van het Jeugd Rode Kruis. "Tot nu toe hebben we veel positieve reacties ontvangen", vertelt ze. "Ik hoop dat ongeveer 25 kinderen per jaar zich bij ons aansluiten. Worden liet er meer, dan kan altijd in meerdere groepen worden gewerkt." Het belangrijk noemt zij het feit dat er gehandicapte kinderen bij het JRK komen. "We willen namelijk dat kinderen op basis van gelijkwaardigheid met elkaar samenwerken. Ze moeten met elkaar leren omgaan, gehandicapt of niet. Bovendien is het belangrijk om gehandicapte kinderen op deze manier uit hun isolement te halen."

Werkgebied

Het JRK kent vier werkgebieden: internationaal (werken voor een project in het buitenland); sociaal (een keer in de maand bij elkaar komen om iets te doen of te praten); jeugd-EHBO en preventie (herhalingslessen) en voorlichting (JRK naar buiten toe bekendheid geven door middel van braderieën of spreekbeurten). In september komt het JRK voor het eerst bij elkaar. "Dan nodigen we gehandicapte kinderen uit, we draaien een film en praten hier over na. In oktober komt iemand van de ambulancedienst die voorlichting geeft over zijn werk", aldus Ineke van der Voet. "Het is heel moeilijk ook gehandicapte kinderen hierbij te betrekken, omdat de drempel hoog is", vertelt ze verder.

"Maar ik weet dat er behoefte aan is, ook van de kant van ouders. In mis-schien is de drempel iets lager, omdat de bijeenkomsten in het Brediusenhok worden gehouden."

Doel

Doel van het JRK is de kinderen bewust maken dat er ook andere mensen zijn dan zij en ze om zich heen laten kijken. "Ons motto is dan ook: Kijk eens om je heen en help een handje", aldus Van der Voet. "Ik denk dat het de kinderen wel interesseert, vooral nu ze al kennis hebben gemaakt met het werk van het Rode Kruis. Met name de spannende dingen als mond-op-mond-beademing en verbanden aanleggen is je van het bij ze."

Ineke van der Voet is via de welzijnsmarkt twee jaar geleden bij het Rode Kruis gekomen. "Vroeger was ik verpleegkundige. Toen ik op de welzijnsmarkt liep zag ik bij de stand van het Rode Kruis dat er een verpleegkundige werd gevraagd. Ik ben toen als stagebegeleider van de basisopleiding van het RK gekomen. En nu assisteer ik op scholen bij de EHBO-lessen en begin ik in september als coördinatrice van het JRK."

Ze heeft grootse plannen met de nieuwe afdeling. "Als er voldoende animo is, dan wordt er een cursus voor getuigschrift B gehouden. En dan kunnen de vrijwillige jeugdleiden natuurlijk nog doorstromen naar de colonne of de andere afdelingen. Maar alles gebeurt op vrijwillige basis."

Brigitte Janssen noemt de Woerdense afdeling van het Rode Kruis erg actief. "Het aantrekken van vrijwilligers kost ons geen enkele moeite, terwijl er landelijk gezien altijd een tekort is. Er zijn in Woerden gewoon heel veel mensen die graag willen helpen en door onze opleiding kan dit op een verantwoorde manier. Bovendien is het zelfvertrouwen belangrijk. Het scheelt als je weet hoe je moet helpen of als je zomaar wat aan klungelt."

Hulp door kinderen is volgens haar ook heel belangrijk. "Ze weten wat ze moeten doen als een klasgenootje een bloedneus heeft of bewusteloos op de schoolplein ligt. Bovendien is het van groot belang als de paniek weg is als er wat gebeurd en als ze gewend zijn aan bloed. We werken namelijk ook met lotus-slachtoffers." Ineke van der Voet vult aan: "Een

tijdje geleden heb ik eens op straat gezien dat een jongetje viel. Hij lag zich gewoon verschrikkelijk aan te stellen, want hij deed net of hij bewusteloos was. Een vriendinnetje kwam er aan en begon meteen te knijpen en te voelen en mond-op-mond beademing toe te passen. En dan pas besef je dat het zin heeft. Ze moeten direct aan de gang gaan en heel zelfverzekerd te werk

EHBO-lessen in de achtste groep van De Kring

gaan. Ze zijn zich bewust dat ze moeten helpen. De kinderen zijn een grote aanwinst voor het Rode Kruis: ze zijn goed onderbouwd en bovendien heel bewust van alle ellende die zich kan afspelen."

Het Jeugd Rode Kruis (JRK) in Nederland bestaat sinds 1923, maar in 1946 is het pas echt van de grond gekomen. "In Woerden is ook eens een JRK geweest, maar daar weten we verder niets van", vertelt Brigitte Janssen, die de EHBO-les op de basisscholen verzorgt. "Dat hier een dergelijke afdeling niet eerder serieus is opgericht, komt omdat het Woerdense bestuur van het Rode Kruis eigenlijk altijd een sluimerend bestaan heeft geleid. Drie jaar geleden is dit veranderd met de oprichting van een colonne (een aparte afdeling van het Rode Kruis) en daaruit is het JRK geboren."

Gezondheidsleer

Als voorbereiding op het JRK is het afgelopen jaar gestart met lessen aan de hoogste groepen van de basisscholen. Brigitte Janssen: "Ik werd gevraagd deze lessen te verzorgen. Ik wilde dat wel doen, maar met het Rode Kruis achter me. We hebben toen de andere scholen aangeschreven en negen toonden belangstelling. Op dit moment geven we met veertien mensen les. Ik denk dat die interesse voortkomt uit het feit dat gezondheidsleer na de zomervakantie een verplicht vak wordt."

Het is een officiële cursus jeugd-EHBO van twintig lessen die worden afgeslo-

Brigitte Janssen (l) en Ineke van der Voet: Jeugd Rode Kruis

Werkgroep bestudeert of bussen op tijd kunnen rijden

Buslijnen Westnederland gewijzigd

WOERDEN — Het Woerdense gemeentebestuur heeft een werkgroep ingesteld die bestudeert welke maatregelen genomen moeten worden om de bussen in Woerden volgens dienstregeling (en dus op tijd) te laten rijden. In de werkgroep zijn ook de streekvervoerbedrijven Westnederland en Centraal Nederland vertegenwoordigd.

De werkgroep is een maand geleden ingesteld omdat de bussen in Woerden door het toenemende verkeer steeds

minder op tijd rijden. Voorzitter is directeur van gemeentewerken Koudenburg. Verder hebben wethouder Groen, vertegenwoordigers van politie, gemeentewerken, gemeentebedrijven en de busmaatschappijen zitting in de werkgroep.

Wijziging

De buslijnen van Westnederland in Woerden worden met ingang van 1 juni gewijzigd. In de nieuwe dienstregeling worden de routes van lijn 181 (station, Tournoyveld, station) en lijn 182 (station, Molenvliet, station) 's avonds en op zondag gecombineerd tot één route.

Deze gaat van het station via Tournoyveld en Molenvliet terug naar het station. Beide wijken hebben dan ieder een busverbinding; nu nog worden deze met een twee-ursdienst bediend. Hierdoor kunnen de halte Leliestraat richting Molenvliet en de halte Esdoornlaan in beide richtingen 's avonds en op zondag niet meer worden aange-daand door de lijnen 181 en 182. Lijn 179 stopt hier nog wel. Ook lijn 179 is gewijzigd. Vanaf het station wordt richting Montfoort bij de halte De Bleek op de Blekerijlaan niet meer gestopt. Vanaf het station wordt rechtstreeks naar het ziekenhuis gereden.